

تأملی بر ویژگی ها و جایگاه ابرار و نیکان در قرآن کریم

خدیدجه پلهم عباسی^۱، محمد مهدی کریمی نیا^۲، مجتبی انصاری مقدم^۳

^۱ دانش آموخته سطح سه (کارشناسی ارشد) رشته تفسیر و علوم قرآن، از حوزه علمیه الزهراء (سلام الله علیها) گرگان، استان گلستان

^۲ استادیار و عضو هیأت علمی دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، طلبه و پژوهشگر حوزه علمیه قم

^۳ دانشجوی دکتری علوم و حدیث، دانشگاه میبد، مدرّس دانشگاه و پژوهشگر (نویسنده مسئول)

چکیده

یکی از ویژگی های اساسی قرآن، معرفی گروه های برگزیده ای است که به واسطه انجام عمل صالح در نزد خداوند متعال درجات و مراتب متفاوتی را کسب کرده اند. از این رو انسان ها در قیامت، بر اساس عملکرد دنیوی خود که ناشی از معرفت و درجه ایمان آنهاست پاداش اعمال از پیش فرستاده شده خود را در نزد خدا می یابند. از میان گروه های معرفی شده از دیدگاه قرآن که در ردیف اهل سعادتند، «ابرار» (نیکان) می باشند که پروردگار عالم در ازای اعمال صالح و ویژگی های شخصیتی آنان جایگاه و درجات خاصی را برایشان در نظر گرفته است؛ به طوری که از نظر مقامی جزء دومین گروه از اهل سعادت به قرب الهی محسوب می شوند. پژوهش حاضر درصدد تبیین این مطلب است؛ مراتبی که خداوند متعال در قرآن برای بندگان شایسته خویش در نظر گرفته طبق آیات و آراء مفسرین امری ممکن و دست یافتنی است. لذا نگارنده در این نوشتار برآن است که با جمع آوری آیاتی که در باره ابرار و جایگاه و خصوصیات آن ها می پردازد به انعکاس دیدگاه برخی مفسران پیرامون این آیات پرداخته، تا از این طریق عمق معنای آیات مربوط به شخصیت ابرار، ویژگی ها و چگونگی رسیدن به چنین مقامی برای خوانندگان، بیشتر درک شود و هدف از بیان و معرفی این گروه بهتر ترسیم گردد.

واژه های کلیدی: ابرار، بر، نیکان در قرآن، نیکی، نیکوکاری